

Věc T-35/01

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd

v.

Rada Evropské unie

„Dumping – Uložení konečného antidumpingového cla – Elektronické váhy
pocházející z Číny – Statut podniku působícího v tržním hospodářství –
Zjišťování újmy – Příčinná souvislost – Práva obhajoby“

Rozsudek Soudu (čtvrtého rozšířeného senátu) ze dne 28. října 2004 II - 3671

Shrnutí rozsudku

- 1. Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Individuální zacházení s vyvážejícími podniky ze států, které nemají tržní hospodářství – Podmínky – Posuzovací pravomoc orgánů – Soudní přezkum – Meze
(Nařízení Rady č. 384/96)*
- 2. Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Dumpingové rozpětí – Určení běžné hodnoty – Dovozy pocházející ze zemí, které nemají tržní*

hospodářství, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení č. 384/96 – Použití pravidel vztahujících se na země s tržním hospodářstvím – Použití vyhrazené výrobcům splňujícím kumulativní podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) nařízení č. 384/96 – Důkazní břemeno výrobců

(Nařízení Rady č. 384/96, čl. 2 odst. 7, a č. 905/98)

3. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Újma – Posouzení ukazatelů újmy prostřednictvím analýzy tržních segmentů dotčeného výrobku – Podmínky*
(Nařízení Rady č. 384/96, článek 3)

4. *Právo Společenství – Výklad – Metody – Výklad mezinárodních dohod uzavřených Společenstvím – Výklad nařízení č. 384/96 ve vztahu k antidumpingovému kodexu GATT z roku 1994*

(Dohoda o provádění článku VI všeobecné dohody o clech a obchodu, „antidumpingový kodex“; nařízení Rady č. 384/96)

5. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Újma – Pojem „dumpingové dovozy“ – Zohlednění souhrnu všech dovozů z téže země identifikované jako země s dumpingovými praktikami – Meze*

(Nařízení Rady č. 384/96, článek 3)

6. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Újma – Rozdíl mezi předběžnými a konečnými údaji použitými ke zjištění újmy – Přípustnost*

(Nařízení Rady č. 384/96)

7. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Újma – Dovoz – Povinnost porovnat dumpingové rozpětí a rozsah cenového podbízení dovážených výrobků s dumpingovou cenou – Nedostatek*

(Nařízení Rady č. 384/96, článek 3)

8. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Pojem „výrobní odvětví Společenství“ – Dosah*
(Nařízení Rady č. 384/96, čl. 4 odst. 1)
9. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Újma – Posuzované období – Posuzovací pravomoc orgánů*
(Nařízení Rady č. 384/96)
10. *Právo Společenství – Zásady – Práva obhajoby – Dodržení v rámci správních řízení – Antidumping – Povinnost orgánů zajistit informování dotčených podniků – Dosah – Způsob komunikace – Nedodržení lhůty deseti dnů – Dopad – Podmínky*
(Nařízení Rady č. 384/96, článek 20)
11. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám – Průběh řízení – Doba delší než jeden rok – Přípustnost – Podmínka – Dodržení kogentní lhůty patnácti měsíců*
(Nařízení Rady č. 384/96, čl. 6 odst. 9)

1. V oblasti obchodních ochranných opatření orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat.

státě vyskytují a které musí orgány Společenství zhodnotit za účelem určení toho, zda vývozce působí v tržních podmínkách bez zásadního zásahu státu a zda mu v důsledku toho může být udělen statut podniku působícího v tržním hospodářství.

Z toho vyplývá, že přezkum posouzení orgánů soudem Společenství musí být omezen na prověření dodržování procesních pravidel, věcné správnosti zjištěných skutečností, na jejichž základě byla provedena zpochybňovaná volba, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto skutečností, nebo neexistence zneužití pravomoci. Stejný závěr platí, pokud jde o skutkové okolnosti právní a politické povahy, které se v dotčeném

(viz body 48, 49)

2. Z článku 2 odst. 7 základního antidumpingového nařízení č. 384/96 a z preambule nařízení č. 905/98, které

pozměňuje prvně uvedené nařízení, tedy zaprvé vyplývá, že orgány Společenství musí v případě dovozů pocházejících z Číny provádět přezkum případ od případu, jelikož tento stát ještě nemůže být považován za zemi s tržním hospodářstvím. Běžná hodnota výrobku pocházejícího z Číny tedy může být vypočítána v souladu s pravidly použitelnými na země s tržním hospodářstvím, pouze pokud se prokáže že pro výrobce nebo více výrobců převažují podmínky tržního hospodářství.

kumulativní, takže dotčený výrobce je musí splnit všechny, aby mohl získat statut udělený podnikům působícím v tržním hospodářství.

(viz body 52–54)

Zadruhé z tohoto ustanovení vyplývá, že důkazní břemeno nese vyvážející výrobce, který si přeje získat statut udělený podnikům působícím v tržním hospodářství. Orgány Společenství tedy nemusí prokázat, že vyvážející výrobce nesplňuje podmínky užívání zmíněného statutu. Na druhou stranu je věcí orgánů Společenství, aby posoudily, zda jsou důkazy předložené vyvážejícím výrobcem dostatečné k prokázání, že podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení jsou splněny, a soud Společenství, abyověřil, zda je takovéto posouzení stíženo zjevným pochybením.

3. Pokud jde o zjišťování újmy, ke kterému dochází podle článku 3 základního antidumpingového nařízení č. 384/96, z odstavce 8 uvedeného článku nevyplyvá, že analýza podle jednotlivých segmentů dotčeného výrobku je vyloučena a že je vyžadována metoda průměrného výpočtu. Orgány Společenství mohou provést analýzu podle jednotlivých tržních segmentů dotčeného výrobku za účelem posouzení různých ukazatelů újmy, zejména pokud jsou výsledky dosažené na základě jiné metody, ať již z jakéhokoliv důvodu, pochybné za předpokladu, že je náležitě vzat do úvahy výrobek ve svém celku.

Z toho nakonec vyplývá, že podmínky uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) jsou

V tomto ohledu, podle fenoménu dobře známého statistikům, výpočet celkového vývoje ceny (založený na vývoji objemu a hodnotách prodeje) výrobku různých kategorií, je narušen, pokud se ceny

a vývoj objemu prodejů liší podle kategorie. V takovém případě je tedy přípustný výpočet cenového vývoje u každé kategorie výrobku, který provedla Komise.

vyvážející výrobce, u kterého bylo zjištěno nulové nebo nepatrné dumpingové rozpětí, nemohou být považovány za „dumpingové“ pro účely analýzy škody.

(viz body 127, 196)

4. Právní předpisy Společenství musí být v nejvyšší možné míře vykládány v souladu s mezinárodním právem, zejména pokud tyto předpisy směřují k provedení mezinárodní dohody uzavřené Společenstvím, jak je tomu v případě základního antidumpingového nařízení č. 384/96, které bylo přijato za účelem splnění mezinárodních povinností vyplývajících z antidumpingového kodexu 1994.

Pokud jde o odstavec 4 téhož článku, toto ustanovení musí být vykládáno tak, že umožňuje, aby byly vzaty do úvahy dovozy z určitého státu pouze, pokud tyto dovozy pocházejí od vyvážejícího výrobce, u něhož byla zjištěna dumpingová praxe. Následkem toho dovozy pocházející ze země, u které bylo zjištěno antidumpingové rozpětí, které není nepatrné, mohou být celkově vzaty do úvahy, pouze pokud v této zemi není žádný vyvážející výrobce, u kterého bylo zjištěno nulové nebo nepatrné dumpingové rozpětí.

(viz bod 138)

5. Pojem „dumpingové dovozy“ uvedený v článku 3 základního antidumpingového nařízení č. 384/96 zahrnuje všechny dumpingové transakce. Vzhledem k tomu, že však není možné přezkoumat všechny transakce jednotlivě, je pro účely analýzy škody třeba vzít do úvahy všechny dovozy pocházející od jakéhokoliv vyvážejícího výrobce, u kterého byly zjištěny dumpingové praktiky. Naopak dovozy, jejichž původcem je

Z toho vyplývá, ve světle předmětu a účelu článku 3 základního nařízení, že pojem „dumpingové dovozy“ nezahrnuje dovozy pocházející od vyvážejícího výrobce, který nepoužívá dumping

i přesto, že je ze země, u které bylo zjištěno, že dumpingové rozpětí je vyšší než nepatrné.

(viz body 158–162)

6. Pokud jde o možný rozdíl mezi předběžnými a konečnými údaji použitými ke zjištění újmy vyplývající z dumpingových praktik, je třeba konstatovat, že antidumpingové šetření je ve skutečnosti nepřetržitý proces, v jehož průběhu je neustále měněno několik závěrů. Nemůže být tedy vyloučeno, že konečné závěry orgánů Společenství jsou odlišné od závěrů učiněných v určitém stadiu šetření. Krom toho předběžné údaje mohou být v rámci své definice v průběhu šetření měněny. Z toho vyplývá, že podnik tedy nemůže důvodně tvrdit, že rozpor mezi předběžnými a konečnými údaji o újmě je jakýmkoliv způsobem vyjádřením nedostatku objektivní a spolehlivosti dotčených údajů. Nakonec je důležité zdůraznit, že újma musí být zjištěna s ohledem na okamžik přijetí případného aktu, který zavádí ochranná opatření.

(viz bod 182)

7. Žádné ustanovení v základním antidumpingovém nařízení č. 384/96 neukládá, pokud jde o zjištění újmy výrobnímu odvětví Společenství, aby byla porovnána dumpingová rozpětí s rozsahem cenového podbízení výrobků, které jsou předmětem dumpingu, ve vztahu k obdobným výrobkům Společenství, a aby byl z tohoto porovnání učiněn závěr, v případě, kdy je dumpingové rozpětí nižší než rozsah cenového podbízení, že újma výrobnímu odvětví Společenství není způsobena dumpingem, ale jinými činiteli, jako je přirozené zvýhodnění daných exportérů v rámci nákladů.

(viz bod 219)

8. Podle čl. 4 odst. 1 základního antidumpingového nařízení č. 384/96 se „výrobním odvětvím Společenství“ rozumí výrobci obdobných výrobků ve Společenství jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků ve Společenství. Tento pojem tak nezahrnuje pouze výrobce ve Společenství, kteří spolupracovali při šetření.

(viz bod 257)

9. Pro určení období posuzovaného za účelem zjištění újmy v rámci antidumpingového řízení, orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí.

o uložení konečného antidumpingového cla pouze, pokud z důvodu tohoto opomenutí podniky, které jsou dotčeny správním řízením, nemohly účinně hájit své zájmy.

(viz bod 277)

10. Zásada dodržování práv obhajoby je základní zásadou práva Společenství. Na základě této zásady, jejíž požadavky jsou upraveny v článku 20 základního antidumpingového nařízení č. 384/96, podniky, které jsou dotčeny řízením předcházejícím vydání antidumpingového nařízení, musí mít možnost účinně se vyjádřit v průběhu správního řízení k existenci a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům uváděným Komisí na podporu jejího tvrzení o existenci dumpingu a újmy, která z něj plyne výrobnímu odvětví Společenství.

Stejně tak neuvedení některých skutečností v informačním dokumentu nepředstavuje porušení práv obhajoby podniků, pokud je prokázáno, že se dozvěděly o těchto skutečnostech při jiné příležitosti v době, kdy ještě měly v tomto směru možnost dostatečně vyjádřit své stanovisko před tím, než Komise přijala návrh na přijetí napadeného nařízení.

Pokud jde o konečnou informaci o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě má Komise v úmyslu navrhnout Radě přijetí konečných opatření podle čl. 20 odst. 4 základního nařízení, neúplný charakter této informace způsobuje protiprávnost nařízení

Nakonec i když tyto podniky musejí mít k dispozici minimální lhůtu deseti dnů k podání případných vyjádření týkajících se skutečností, které nejsou obsaženy v informačním dokumentu, který jim byl předán, a tato lhůta nebyla dodržena, tato okolnost sama o sobě nemůže vést ke zrušení napadeného nařízení. Je totiž třeba ještě zjistit, zda se skutečnost, že orgány Společenství neposkytly podni-

kům lhůtu stanovenou v čl. 20 odst. 5 základního nařízení k předložení jejich případných připomínek k doplňujícím informacím poskytnutým na jejich žádost, mohla dotknout přímo jejich práv obhajoby v rámci dotčeného řízení.

(viz body 287–290, 292, 330, 331)

indikativní lhůtu jednoho roku a kogentní lhůtu patnácti měsíců. Z těchto dvou lhůt vyplývá, že pokud orgány Společenství neukončily šetření v indikativní lhůtě jednoho roku, k dodržení procesních pravidel základního nařízení postačí, aby ukončily šetření v kogentní lhůtě patnácti měsíců, aniž by bylo nezbytné zkoumat, zda délka období přesahujícího indikativní lhůtu, avšak nepřesahujícího kogentní lhůtu, je přiměřená s ohledem na okolnosti projednávané věci.

11. Článek 6 odst. 9 základního antidumpingového nařízení č. 384/96 obsahuje

(viz bod 348)